

Domovini ob dnevu dr•avnosti

Ivana Haceta smo pokopali 7. junija letos v Geelongu. V hvaležen spomin za vse veselje, ki ga je prinašal s svojo harmoniko in pesmijo, objavljamo njegovo pesem, ki jo je napisal leta 1999.

Slovenski narod že od veka je •ivel,
za svobodo svojo je vedno hrepenel,
boril se za boljše je •ivljenje,
konèno se uresnièile so •elje.

Slovenijo so vedno tujci si svojili,
na vse naèine jo delili,
narodu slovenski jezik so prikrajševali,
indentiteto tujo jim dajali.

S Slovenskimi pridelki so tujci se bahali,
slovenskemu narodu le malo so nazaj dajali,
zato Slovenci z laènim so trebuhom,
•e v mladosti rani po svetu šli za kruhom.

Èeprav Slovenija velika ni de•ela,
je konèno hrabrosti dovolj imela,
za samostojnost se je odloèila,
tako si svetovno je pozornost pridobila.

Slovenci doma in v tujini skupaj so stopili,
na razlike stare trnutno pozabili,
za svobodo de•ele svoje so svet prosili,
da samostojnost Sloveniji naj bi odobrili.

V tej de•eli sem bil tudi jaz rojen,
v kraju domaèem sem bil vzgojen,
Slovenija še vedno je moj dom,
katerega nikoli pozabil ne bom.

Med mnogimi Slovenci tudi jaz sem bil,
da svojo vas domaèo sem zapustil.
Èeprav mi tujina dom je dala,
mi moèno domovina pri srcu je ostala.

Morda pa pride še tisti èas,
ko iz tujine bom prišel pogledat tudi jaz,
svojo domovino bom obiskal,
prijateljem starim bom roke stiskal.

Medtem pa Slovenijo naj Bog •ivi,
za pravice svoje naj vedno se bori,
da Slovenec vsak dostojno lahko bo •ivel,
pod jarmom tujim nikoli veè trpel.

Pater Hugo piše

Dragi pater Ciril, najprej prisrèna hvala za Tvojo in vseh Tvojih pomoè, ki sem jo dele•en. Sedaj po mesecu in pol zaèenjam spoznavati •upnijsko obèestvo, njeno raznolikost in razse•nost. •upnija je kar številèno velika (okoli 20.000 ljudi), a razse•nost je majhna, ne presega 35 km naokoli. Niso sto in sto kilometrske razdalje, kot v Avstraliji. Toda kljub temu, da je to •epna •upnija, je potreben avto. Prosil sem tukajšnjega škofa za nakup avta, a sem namesto denarja dobil odgovor, da škofija nima denarja, da bi misijonarjem kupovala avtomobile. Torej se mora vsak po svoje znajti.

Jaz ne mislim kupovati novega, ampak •e rabljenega, ker se mi zdi, da je to edina hitra rešitev. Prilagam predraèun novega 'Peugeot 206', ki stane 18.000 evrov, rabljeni dve – tri leta star, dobro ohranjen pa ima ceno okoli 11.000 evrov. Tukaj je mnogo profesorjev, zdravnikov, uslu•bencev v raketnem centru, ki po treh letih zapustijo Gvajano in prodajo svoje avtomobile. Tako, da je v juliju in avgustu veliko ponudb in so zato cene še bolj ugodne. Ne vem kakšne imaš mo•nosti za majhno akcijo med Tvojimi, da z dobro voljo in majhnim darom dodajo zrno k pogaèi, ki se v tem primeru imenuje avto. Vse prisrèno pozdravljam!

pater Hugo, Francoska Gvajana

Patru Hugu smo že poslali èek za \$4000.

Nadaljujemo pa še z akcijo za njegov avtomobil. Hvala vsem dobrotnikom!

Avstralski Slovenec s hojo proti raku

Marijan Lauko, 77-letni kleni avstralski Slovenec, je začel svoj pohod po Sloveniji 2. maja pri izviri Soče. Njegov cilj in namen je bil obhoditi svojo domovino in obenem zbirati dobrodelne prispevke za boj proti raku, katerega je tudi sam prebolel. Ponavadi reče, ko ga ljudje sprašujejo, kako je začel s potjo, da je »zavriskal in zajuckal ter se s planin podal na pot«.

Tako se je začela **enomesečna pot po Sloveniji**, polna vzponov in spustov, **dolga več kot 800 kilometrov**. Pot se je vila po krajih vseh slovenskih pokrajin, Primorski, Notranjski, Dolenjski, Beli krajini, Štajerski... Na pohodu skoraj nikoli ni bil sam. Velikokrat so ga spremljale vedno dobro razpoložene članice Društva onkoloških bolnikov Slovenije, ki je pomagalo Marijanu pri zbiranju prispevkov in pri katerem je bil odprt čiro račun za donacije. Nemalokrat so na poti skupaj tudi prepevali. Drugje so ga spremljali njegovi sorodniki, stalno pa je bil ob njem kdo od spremljevalne ekipe, ki jo je organiziral Matej Balačic iz Slovensko-avstralskega društva. Na poti ga je spremljal pokroviteljski avto, ki ga je kot prispevek k boju proti raku prispevala avtohiša iz Maribora. Svoje zanimanje za pohod pa so pokazali tudi razni mediji, ki so Marijana intervjuvali.

Marijana sem prvič spremljal na poti od Olimja do Ormoča. Presenetila me je hitrost, s katero hodi. Čeprav sem več kot trikrat mlajši, sem ga komaj dohajal. On pa je brez sapa medtem pripovedoval o Avstraliji in tamkajšnjem življenju. Pri sebi sem sklenil, da se bo treba v bodoče več ukvarjati s športom. Ta dan smo prispeli do Makol, odkoder smo drugi dan nadaljevali pot proti Ptujski gori, kjer stoji znana romarska cerkev, ki smo si jo tudi ogledali. Na tej poti se nam je pridružil Marijanov nečak v drugem kolenu, Tomač Lauko, fotograf v Narodnem muzeju v Ljubljani. Na Ptujski gori nas je njegov znanec, Prešernov nagradenec Kerbler, prijazno povabil v svojo hišo in razkazal zbirko fotografij, ki je bila nagrajena (O Haločanih). Potem pa zopet pot pod noge in do Ptuja. V okolici Ptuja sva z Marijanom prespala na kmetiji, kjer so nama zjutraj postregli s tako obilnim zajtrkom, da tisti dan ni bilo treba ne malice ne kosila. Naslednji dan smo prišli do Ormoča, kjer sem z razbolelimi nogami zapustil Marijana, da je odbrzel naprej po svoji poti.

Spet sem se mu pridružil proti koncu poti od Gornjega grada do Kamnika. Kljub temu, da je bila za njim skoraj enomesečna pot, je bil še vedno čil in dobre volje.

V petek, 28. maja 2004, je pohod zaključil s prihodom v Ljubljano, na Kongresnem trgu. Tam so ga pričakali razni novinarji, člani društev in drugi. S tem pa njegovega projekta še ni bilo konec. Iz Avstralije je s seboj prinesel dragoceno darilo avstralskih Slovencev, in sicer bumerang z vgrajenim črnim opalom. Ta dragocenost je darilo avstralskih Slovencev Sloveniji, **slovesno pa ga je sprejel predsednik države Janez Drnovšek na Brdu pri Kranju v ponedeljek, 31. maja**. V sredo, 2. junija, je Marijana pogostila tudi ljubljanska članja Danica Simšič.

Uraden zaključek pohoda bo v petek, 4. junija, na letališču v Šentvidu pri Stični, kjer se bomo na prireditvi zbrali vsi, ki smo kakorkoli sodelovali pri Marijanovem pohodu. Skupaj se bomo povesečili in se spomnili zanimivih pripetljajev s poti ter pogledali, kakšen je bil celoten izkupiček dobrodelnih prispevkov. Samo upamo lahko, da bo takšnih dogodkov v prihodnje še več, saj se pri tem tkejo vezi zaupanja, razumevanja in medsebojnega prijateljstva.

Simon Smrkolj
Podgorica pri Pečah

I z p o d T r i g l a v a

Piše Tone Gorjup

SPOMINSKA SLOVESNOST V KOÈEVSKEM ROGU.

Pri breznu pod Krenom je prvo nedeljo v juniju potekala spominska slovesnost posvečena •rtvam poveljnih pobojev. Svojci, znanci •rtev in drugi verniki so zaèeli na ta romarski kraj slovenskih muèencev prihajati •e v jutranjih urah. Od devetih naprej pa se je nad grobišèem razlegala molitev ro•nega venca. Prihajajoèi so si z zanimanjem ogledali kapelo, ki jo dala zgraditi slovenska vlada, in bo odslej slu•ila za bogoslu•na opravila. Kapela je sicer namenjena manjši skupini vernikov, lahko pa se odpre in v tem primeru postane oltarni prostor za velike slovesnosti. Prihodnje leto, ko se bomo spominjali šestdeset letnice pobojev, bo kapelo krasil še mozaik, ki ga naèrtuje jezuit p. Marko Ivan Rupnik. Tokratno slovesnost je vodil nadškof Franc Perko. Najprej je blagoslovil kapelo, kri•, Marijino podobo in zvon. Sledila je obletna maša za •rtve pobojev, pri kateri je se nadškofu Perku pri oltarju pridru•ilo petindvajset duhovnikov, v naravni katedrali pa pribli•no tri tisoè vernikov. V pridigi je nadškof poudaril, da so ti kraji na Koèevskem zaradi muèeniške smrti tolikih mo• in fantov postali sveti Bogu, Cerkvi in vsem poštenim ljudem slovenske domovine. "Mnogi med njimi so pravi muèenci, ker so se zaradi vere, obrambe svojega •ivljenja in kršèanskih vrednot uprli nasilni komunistièni revoluciji. V zgodovini našega naroda so te •rtve vgrajene v temelj naše dr•avnosti in samostojnosti," je poudaril nadškof Perko. Konèal je z mislijo, da so te •rtve omogoèile tudi oblikovanje današnje skupnosti Evropskih narodov. Prihodnost Evrope bo odvisna od spoštovanja èloveka in njegove svobode ter upoštevanja temeljnih èloveških in kršèanskih vrednot, za katere so se borile te •rtve. Maši je sledil spominski program, ki ga je pripravila Nova

slovenska zaveza. Med pesmimi je v imenu mladih, ki so v prepovedanih èasih na skrivaj odkrivali grozote Roga spregovorila Urška Knez. Hubert Po•arnik je razmišljal o vojaški zmagi in moralnem porazu "osvoboditeljev". Tajnik Nove Slovenske zaveze Stane Štrbek pa se je najprej ustavil pri spominski kapeli, na katero je bilo treba èakati devetindvajset let. Kot je dejal, so prièakovali velièini •rtev primerno obele•je in ureditev koèevskih grobišè, dobili pa so sicer praktièen objekt, ki pa ne pove nièesar o teh, ki jim je namenjen. Postavila ga je dr•ava kot svoj dolg, a ne iz naklonjenosti in pietete do pobitih. Dodal je še, da kapela pa ni vse, kar Koèevski Rog terjaja.

VEÈER KRŠÈANSKIH IZROÈIL NA BREZJAH. Pri Mariji Pomagaj na Brezjah je v noèi na 24. maj potekalo molitveno bdenje pred njenim praznikom. Praznovanje je bilo, tako kot •e vrsto let doslej, povezano z veèerom kršèanskih izroèil. Na ta veèer se namreè na pobudo rojakov iz Zdru•enih dr•av Amerike •e tretje desetletje Slovenci po svetu in v domovini zbirajo po domovih in cerkvah, pri•ejejo sveèe in pre•ivijo veèer v mislih na kršèanska izroèila, ki so stoletja vodila naš rod v domovini, pa tudi vse, ki •ivijo po svetu. Veèer oziroma noèno bdenje pa je potekalo tudi v znamenju desete obletnice radia Ognjišèe in desetih ur molitve za bo•ji blagoslov in Marijino varstvo v prihodnje. Marija Pomagaj je namreè tudi zavetnica te prve katoliške radijske postaje v Sloveniji. Veèerno slovesnost s procesijo je vodil škof Alojz Uran, ki je odgovoren za pastoralo izseljencev. V pridigi je najprej poudaril, da smo se na Brezjah zbrali, ker obhajamo 190-letnico podobe Marije Pomagaj, pa tudi, da bi se Bogu zahvalili za deset let delovanja radia Ognjišèe. Nato je nato spregovoril o vkljuèitvi naše dr•ave v dru•ino evropskih narodov in podaril pomen

evropskega duha. Po sveti maši in procesiji se je nadaljevalo molitveno bdenje vse do zgodnjih jutranjih ur in svete maše ob petih zjutraj. Zbrani so zmolili vse štiri dele rožnega venca. Posebej doivnet je bil svetli del rožnega venca, saj so posamezne desetke molili Slovenci po svetu: p. Janez Tretjak iz avstralske Adelaide, p. Metod Ogorevc z ameriških Brezij - Lemonta, Jurij Rode iz Buenos Airesa v Argentini, Ivan Plazar iz Toronta v Kanadi in misijonar Lojze Letonja iz Sibiriije. Medtem se je Brezjam bližala skupina romarjev, ki je krenila k Mariji Pomagaj peš izpred ljubljanskega studija radia Ognjišee.

110-LETNICA ROJSTVA VALENTINA MERŠOLA. Zdravnik in infektolog Valentin Meršol se je rodil 22. februarja leta 1894 v Radovljici. Po maturi v Škofovih zavodih je odšel študirat medicino v Gradec, vendar je moral zaradi vojne kmalu na rusko fronto, kjer so ga ujeli Kozaki. V ujetništvu si je pridobil odlično zdravniško prakso. Študij je nadaljeval v Odesi, v Murmanskju in v Zagrebu, diplomiral pa je na praški univerzi. Zatem se je v Baltimoru izpopolnjeval na bakteriološkem področju. Namesto univerzitetne kariere pa je prišla druga svetovna vojna. Pomagal je vsem po svojih močih. Maja leta 1945 se je Valentin Meršol z družino umaknil na Koroško. V Vetrinju je zaradi svojega zdravniškega slovesa in odličnega znanja anglešeeine postal vodja civilnega taborišea. To je bil tudi kraj njegovega največjega ivljenjskega uspeha, saj je rešil na tisoee èloveških ivljenj. Ko se je zvedelo, da domobranci vraeajo v Slovenijo in jih mnoèeno pobijajo, je pri Angleih dosegel, do so prenehali s pošiljanjem transportov beguncev nazaj v Jugoslavijo. Tako ni reševal ivljenja le kot zdravnik v bolnišnici ampak tudi v Vetrinju. Ob letošnji obletnici vetrinske tragedije, ki je se po njegovi zaslugi vsaj za preivele konèala bolje kot bi se lahko, so mu za njegovo delo izrekli posebno zahvalo. V Zavodu Sv. Stanislava v Šentvidu so mu prvo soboto v juniju postavili in odkrili doprsni kip, ki ga je blagoslovil nadškofijski upravitelj škof Andrej Glavan. Teden dni zatem pa so njegov spomin poèastili še na Vetrinjskem polju.

Slovesnost v vetinjski cerkvi je vodil škof Joef Kvas, ki je maja leta 1945 prav v tej cerkvi obhajal svojo novo mašo. Med slovesnostjo je blagoslovil spominsko plošeo, ki je namešèena v levi ladji pod kipom alostne Matere Boje. Na njej piše: "Naša

rešitev, o Marija, je v tvojih rokah!" so molili v junijskih dneh 1945 slovenski begunci v tem svetišeu. Njihova prošnja je bila uslišana. Zdravnik dr. Valentin Meršol je v sodelovanju s kanadskim majorjem Paulom H. Barrejem 4. junija 1945 na vetrinjskem polju prepreèil, da bi britanske vojaške oblasti izroèile okrog 6.000 civilnih beguncev njihovim zasledovalcem, in jih tako obvaroval gotove smrti. Preiveli begunci in njihovi potomci izrekajo Mariji srèno zahvalo za rešitev in se hvaleno spominjajo rešiteljev. Junij 2004

SREÈANJE GORIC NA SVETI GORI.

Prebivalci obeh Goric in okoliških krajev so v nedeljo, 23. maja, ee sedemnajstie poromali na Sveto goro. Tovrstna majska sreèanja so namreè ee pred osamosvojitvijo Slovenije zaèela povezovati vernike z obeh strani meje, ki poèasi izginja. Sveto mašo sta darovala koprski škof Metod Pirih in gorški nadškof Dino De Antoni. Romanje je bila zahvala svetogorski kraljici za zdruitev Evrope 1. maja letos, zato je bilo geslo romanja Marija, naše upanje. Romarjem sje pe pridruila tudi veèja skupina Slovencev, Furlancev in Italijanov, ki so v organizaciji Èezmejnega društva M.O.S.T. pred tem peš obiskali Marijino romarsko svetišee na Stari gori in od tem peš krenili k Svetogorski Mariji na Skalnico. Omenjeno društvo si prizadeva za povezovanje treh narodov na tem obmoèju in ohranjanje dedišeeine.

Z NASMEHOM ZGODOVINE. Celjska, celovška in goriška Mohorjeva druaba so v sozaloibi izdale knjigo Lojzeta Peterleta Z nasmehom zgodovine. V njej se v pogovoru z Jelko Kušar predstavlja prvi predsednik vlade samostojne Slovenije ter poslanec v slovenskem in Evropskem parlamentu Lojze Peterle. V biografskem delu zvemo marsikaj iz njegovega otroštva, študentskih in prvih sluobenih let. Tam so zanimive podrobnosti iz Peterletovega delovanja v èasu slovenskega osamosvajanja, vpogled v strankarsko prizorišee do vstopa Slovenije v Evropsko in Severnoatlantsko zvezo.

SKUPNOST SREÈANJE PRI SVETI TROJICI. Sredi maja je Slovenijo znova obiskal italijanski duhovnik ustanovitelj Skupnosti Sreèanje Don Pierino Gelmini. Po njegovi zaslugi smo pri nas dobili prve "komune", v katerih se zdravijo odvisniki od mamil. Don Pierino je najprej obiskal skupnost, ki deluje v franèiskanskem samostanu na

Kostanjevici pri Novi Gorici. V naslednjih dneh se je srečal s fanti v drugih treh skupnostih na Āadrgu, v Vremah in na Razborju pod Lisco. Višek njegovega obiska pa je bilo odprtje fantovske komune v franĀišanskem samostanu ob cerkvi Svete Trojice v Slovenskih goricah. To je peta komuna v Sloveniji, ki spada v svetovno verigo Don Pierinovih skupnosti SreĀanje.

V EVROPSKEM PARLAMENTU TUDI SLOVENCI. V petindvajsetih dr•avah, Ālanicah Evropske zveze, so od 10. do 13. junija potekale volitve poslancev v Evropski parlament. Dr•avljani iz desetih dr•av, ki so Ālanice postale 1. maja letos, smo se volitev udele•ili prviĀ. Skupaj smo izvolili 732 Ālanov parlamenta, od tega jih je 162 iz novih Ālanic. NajveĀ, 54, so jih izvolili na Poljskem, najmanj, pet, na Malti. V Sloveniji, kjer so bile volitve v nedeljo, 13. junija, smo izvolili sedem poslancev. Za omenjena poslanska mesta se je potegovalo 13 list s skupaj 91 kandidati. NajveĀ glasov, 23,5

odstoktov, je dobila lista Nove Slovenije, ki jo bosta v Evropskem parlamentu zastopala predsednik prve slovenske vlade Lojze Peterle in •upanja MoravĀ Ljudmila Novak. Njej sledi lista vladnih strank LDS in DeSUS z 22 odstotki glasov, ki jo bosta v parlamentu zastopala poslanec Jelko Kacin in novinarka Mojca DrĀar-Murko. Na tretje mesto se je uvrstila lista Slovenske demokratske stranke s 17,7 odstotkov glasov in podpredsednikom dr•avnega zbora Mihom Brejcem ter raziskovalka za jedrsko energijo Romana Jordan Cizelj. Sedmi poslanec, predsednik dr•avnega zbora Borut Pahor pa je iz Zdru•ene liste, ki je dobila dobrih 14 odstotkov glasov. Volitve v Evropski parlament kljub nizki volilni udele•bi predstavljajo velik poraz za vladajoĀo koalicijo in obenem zmago za pomladni stranki, ki sta v Koaliciji Slovenija, saj sta dobili štiri poslance, medtem ko so tri vladne stranke dobile le tri mesta v parlamentu širše domovine.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Ave
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: (08) 8346 9674
 Fax: (08) 8346 2903
 E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

V ZELENIJE ODET Marijin mesec maj in pesem "Spet kliĀe nas venĀani maj" ter ŀmarniĀna razmiŀljanja o poklicih – vse to je za nami. V naŀem verskem srediŀŀu Svete Dru•ine smo prisluhnili razliĀnim priĀevalcem, ki so pripovedovali, kako jih je Bog poklical v duhovniŀki ali redovniŀki poklic. Takŀnih razmiŀljanj in priĀevalcev bi moralo biti ŀe veĀ. Ob takih razmiŀljanjih se bodo mladi in tudi starŀi vpraŀali, kaj naredijo za nove poklice. Krizo poklicev in pomanjkanje duhovnikov obĀutimo v adelaidski nadŀkofiji. Letos ni bilo nobenega novega duhovnika in ga ne bo ŀe vsaj tri leta. Umrlo jih je pa •e kar nekaj. Velika vrzel. Nadŀkof Willson

veliko dela in spodbuja za nove poklice. Vsak mesec je posebna molitvena ura za nove poklice, izredno spoŀtuje in ceni redovnike, z vsakim duhovnikom se osebno •eli sreĀati in pogovoriti, tako sem bil tudi jaz pri njem v mesecu aprilu po veliki noĀi in je med drugim dejal: "FranĀiŀkani so blagoslov za adelaidsko nadŀkofijo" in je pripovedoval, kako je bil z ostalimi avstralskimi ŀkofi na obisku ad limina pri pape•u.

Po konĀanem sreĀanju so vsi avstralski ŀkofje ŀli v Asissi, kjer je na grobu svetega FranĀiŀka vodil somaŀevanje.

Dejal je, da je bil ta dogodek zanj posebni milostni trenutek in do•ivetje.

Bog daj, da bi prizadevanja obrodila sadove!

Mesec junij je posvečen Srcu Jezusovemu in to je mesec duhovniških posvečenj v Sloveniji. Vsako sredo zvečer po radijskih valovih ob petkih in nedeljah razmišljamo iz knjige patra dr. Antona Nadraha, opata iz Stične na Dolenjskem: »Skrivnost vere, evharistične vrtnice za leto 2004«. Na prvi petek v juniju, ko je bila ob 10. uri sveta maša, po maši pa je bilo izpostavljeno Najsvetejše, smo v uri molitve prosili za nove poklice in za zvestobo obljubi, ki smo jo dali Bogu ob posvečenju!

V petek, **4. junija 2004, je bila v Migrantskem muzeju v Adelaidi odprta razstava katoliške emigrantske skupnosti.** Tudi naša skupnost je zastopana na vidnem mestu - Katekizem Primoža Trubarja (ponatis – faksimile), ki je bil tiskan 1554, bandera s podobo Marije Pomagaj z Brezij in mašni plašč, narejen po načrtih pokojnega duhovnika in umetnika Staneta Kregarja. Plašč so naredile sestre v Mali Loki v Sloveniji. Razstavo je odprl nadškof Filip Willson - bili pa so zastopani politiki in izseljenske skupnosti - našo skupnost sta zastopala Jože in Marija Vuzem. Slike, ki so izstopale, je tiskal naš tiskar Ernest Orel, ki je bil tudi na odprtju razstave. Lahko smo ponosni na tako zastopstvo in sodelovanje!

Koliko dni nas še loči od našega 30. mladinskega koncerta, ki bo letos v priredbi naših verskih središč v Adelaidi. Upam, da bo pridno vadite in da se ga boste udeležili. Trideset let je lepa

Ernest Orel in Jože Vuzem na razstavi.

doba, kako dolgo še bo šlo naprej ... je odvisno od mladih, staršev in tudi organizatorjev. Naj bodo še naprej ti koncerti časa druženja in spodbujanja k naši kulturni dediščini in ohranjanju slovenskega jezika. Koncerti pa niso namenjeni samo mladim - tudi tistim, ki ste po srcu mladi, vsem, ki ste bili vključeni v prejšnje koncerte. Bilo bi čudovito, če bi se zbrali ob tej obletnici v Adelaidi. Vse vabimo s prisrčnim vabilom "**Skupno na poti**". Pridite, več nas bo, lepše nam bo! **Koncert bo 2. oktobra 2004, ob 3. uri popoldne v dvorani slovenskega kluba, 11 La Sale Street, Dudley Park, Adelaid.** Naslednji dan, 3. oktobra, bo ob 6. uri zvečer sveta maša in birma v naši cerkvi Svete Drušine. Mašo bo vodil in birmal adelaidski nadškof Filip Wilson, ki izredno ceni in daje veliko upanje na mlade. Vse vas vabim, da bi ostali pri birmanski maši in s svojim sodelovanjem doprinesli k svečanosti. Če sedaj vabim pevce k oblikovanju maše. Nasvidenje v Adelaidi!

p. Janez

Mašni plašč, narejen po načrtih pokojnega duhovnika in umetnika Staneta Kregarja. Plašč so naredile sestre v Mali Loki v Sloveniji. Na fotografijah p. Janez s sodelavcema Marijo in Jožetom Vuzem.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

Sv. Rafael Sydney

PROGRAM V MERRYLANDSU:

V juniju bo mladinsko - dru•inska maša v nedeljo, 27. junija, ob 9.30. Isto velja tudi za nedeljo 25. julija ob isti uri. Vabljeni dru•ine in mladi. Ker bo maša v angleščini, povabite tudi tiste, ki ne razumejo slovensko.

V sredo, 14. julija, bo po večerni maši bo v razredu za oltarjem seja •upnijskega sveta.

Fatimski dan v juliju je v torek, 13.7. Romanje v Penrose Park z osebnimi vozili ali avtobusom krajevne •upnije.

Srečanje Franèiškovne dru•ine bo 29. junija, 27. julija in 31. avgusta po večerni maši.

V juliju in avgustu bodo slu•be Bo•je:

FIGTREE – 11. in 25. julija ter 8. in 22. avgusta ob 5.00 popoldne, kot obièajno.

Etnièna slu•ba Bo•ja za rojake v **Wollongongu** bo v nedeljo, 29. avgusta, ob 2.00 popoldne v •upnijski cerkvi v Albion Parku. Geslo tega srečanja je »WE ARE ONE«.

CANBERRA – 18. julija ter 15. avgusta ob 6.00 zveèer v cerkvi sv. Petra in Pavla, Garran, ACT.

NEWCASTLE - HAMILTON – 29. avgusta ob 6.00 zveèer – 5. nedelja v mesecu!

SURFERS PARADISE – sobota, 17. julija, ob 7.30 zveèer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Clear Island Waters.

CORNUBIA »Planinka« – nedelja, 18. julija, ob 10.30 dopoldne.

PERTH (WA) – Obisk duhovnika bo v nedeljo, 1. in 8. avgusta. Maša bo ob 2.00 popoldne v cerkvi sv. Kierana, Osborne Park.

POKOJNI:

Na prvi dan maja 2004 je v Cairnsu QLD, (•ivel je v Tully), umrl **ROMAN SKOÈAJ**. Rojen je bil 15.8.1923 v Medani v Goriških Brdih. Zapušèa •eno

Emo, sina Edija, ki je poroèen z Elviro, hèerko Anito, poroèeno s Teom, Gabrijelo, poroèeno z Luisom, Meryann, poroèena z Russelom in Denise poroèena z Waynom. (Hvala Evgenu Braidot za posredovane podatke).

Dne 11. maja 2004 je v Wollongongu umrl **PETER VULETA**, ki je bil po rodu iz vasi Otok pri Splitu. Rojen je bil 22.3.1935. Poroèen je bil z Aniko roj. Grabrovec, ki je po rodu iz Ljubljane (Šiška), in ima frizerski salon v Daptu. Poleg nje zapušèa tudi sina Branka. Pogrebna maša za pokojnika je bila 14. maja v hrvaški cerkvi v Figtree.

V nedeljo, 30. maja 2004, je na svojem domu v Hornsby (Sydney) umrl **BIL MIKULAN**. Rojen je bil 3.2.1928 v Donji Dobravi na slovensko - hrvaški meji. Bil je sin Jo•eta in Ane roj. Rusak. Leta 1954 se je na Bledu poroèil z Angelo Rott, ki je po rodu iz vasi Kozlek (Begunje pri Cerknici). V Avstralijo sta prišla leta 1957. Najprej sta •ivela v Greti, nato pa v Cabramatti. Po poklicu je bil skladišènik. Pred petnajstimi leti ga je zadela kap, resno pa je bil bolan zadnje mesece. Pokojnik poleg •ene zapušèa hèerko Marijo, poroèeno Maider in sina Marjana, ki je poroèen s Suzan Corry ter dva vnuka. Pogreb je bil v dru•inskem krogu. Pokopan je bil v Willoughby.

V nedeljo, 6. junija 2004, je v St. George bolnišnici v Kogarah (Sydney) NSW umrla **ANGELA KUNSTELJ roj. Drev**. Luè sveta je zagledala 7.8.1911 v Avstriji. Starši so bili po rodu iz okolice Velenja. Poroèena je bila s Stanislavom, ki je umrl pred leti v Kranju. Pokojnica je prišla v Avstralijo leta 1960 na ladji »Roma« skupaj s hèerko Vido in sinovoma Cirilom in Vladom. Hèerka Vida je umrla pred petimi leti v Sydneyu, sin Metod pa •e prej v domovini. Angela je bila skrbna dru•inska mati, predana svojim otrokom. Èez dan je opravljala poklic frizerke, ponoèi pa je bila zaposlena v tovarni stekla v Redfern vse do upokojitve. Zadnja leta je bolehal

in bila v Fairlea Nursing Home, resno pa je bila bolna zadnjih šest mesecev. Duhovnik iz •upnije sv. Declana v Penshurstu ji je podelil zakramente sv. Cerkve. Zapušča sina Cirila in Vlada, ki je znan pod imenom Walter in je vodja ansambla »The Masters«, pet vnukov in dva pravnuka. Pogrebna maša je bila v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, v četrtek, 10. junija. Pokopana je na slovenskem pokopališču.

Naše so•alje vsem •alujoèim.

Romanje v Penrose Park

Vsak trinajsti dan v mesec, posebno v mesecu maju, je Fatimski dan. Leta 1917 se je Mati Bo•ja prviè prikazala trem otrokom: Luciji, Jacinti in Francescu s sporoèilom, naj molijo ro•ni venec vsak dan.

Iz verskega središča Merrylands se nas je 13. maja zbralo veè kot trideset in smo se odpeljali v Penrose Park na romanje, kjer smo se pridru•ili nad dva tisoè vernikom vseh narodnosti, zdru•enim v veri, upanju in ljubezni do Marije, Jezusove Matere.

Sveto mašo na prostem je vodil nadškof iz Rima v sodelovanju z mnogimi drugimi, tudi patrom Valerijanom. Sledilo je kosilo in potem smo se zbrali v cerkvi pred Najsvetejšim. Odšli smo v procesiji z bandero, ki jo je ponosno nosil Lojze Hušarek, z

ro•ami okrašenim kipom Fatimske Marije, pesmijo in molitvami ro•nega venca v raznih jezikih. Molitve vernikov v slovenšèini je imela Pavla Fabian.

Zbrali smo se pri Lurški votlini, sledile so litanije, ro•ni venec usmiljenemu Jezusu (Chaplet of Divine Mercy). Sledil je govor, jasno sporoèilo za vse. Vsakdanje novice nam prinašajo gro•nje in strah.

Kaj bi lahko jaz naredil za mir na svetu?

Ali molim in kakšna je moja molitev? Ali je molitev dolgoèasna in brez veze? Èe molim z besedami brez premišljevanja na besede, to je lahko brez vrednosti. Zakaj je molitev potrebna? Najlepši dar Bogu je direkten od Jezusa skozi priprošnje Matere Marije.

Drugo, ali se postim? Ali zadosti, èe zau•ijem manj hrane? Dober primer je, da namesto gledanja TV, zmolim ro•ni venec. To je res prijeten notranji mir. Ne se prito•evati, kadar nam ni kaj po volji, svoje te•ave prelo•imo na Jezusa in njegov kri•, ki ga je za nas nosil.

Tretje, ali delam dobra dela za soljudi in sem usmiljen do bolnikov in ostarelih?

Napolnjeni s Svetim Duhom smo se vrnili lepo razpolo•eni in se varno pripeljali. Hvala Ivanu Ko•elju, našemu zanesljivemu vozniku.

Clara Brcar, Orchard Hills NSW

Lep jesenski dan je in gledam drevesa, ki so tako •ivo obarvana v rdeèi, rumeni, zeleni in rjavi prevleki. Tako je bilo tudi v Penrose Parku 13. maja 2004, ko smo bili na romanju.